

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 14P/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221200195
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Maukš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6221200195.5

Uznesenie

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom Mgr. Andrejom Maukšom vo veci starostlivosti o maloletú C. S., nar. XX. XX. XXXX, t. č. v Centre pre deti a rodiny Hriňová, Krivec 171, 962 05 Hriňová, zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, dieťa rodičov: matky T. S., R.. XX. XX. XXXX, X.É. N. XXX, zastúpená JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš a otca C. S., R.. XX. XX. XXXX, C.P. XX, Č., o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, na zverenie maloletej do ústavnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Súd o p r a v u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/9/2021-107 zo dňa 28. 04. 2021 v časti odôvodnenia, ktoré má správne znieť:

„1. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš (ďalej len „navrhovateľ“) sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 04. 02. 2021 domáhal zverenia maloletej do ústavnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová a aby súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej výživným 100 Eur mesačne a matku výživným 50 Eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám Centra pre deti a rodiny Hriňová počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia. Návrh odôvodnil tým, že maloletá odmieta obidvoch rodičov, nechce sa k nim vrátiť a mieni zotrvať v Centre pre deti a rodiny Hriňová, kde sa nachádza aj v súčasnosti na základe vydaného neodkladného opatrenia. Vzťah maloletej s rodičmi je dlhodobejšie problémový a konfliktný, napriek zastabilizovaniu na krátku dobu, pričom maloletá je vo veku, kedy vie jasne vyjadriť svoj postoj a názor, ktorý je potrebné rešpektovať. S matkou sa maloletá už dlhšiu dobu nerozprávala, s otcom komunikovala najprv často, momentálne 2 - 3 krát do týždňa, pričom maloletá sama možnosť kontaktovať rodičov napriek snahe zamestnancov centra nevyužíva. V záverečnej reči navrhovateľ uviedol, že na vyživovacej povinnosti by sa mal v o niečo väčšej miere podieľať otec maloletej.

2. Matka vo viacerých písomných vyjadreniach v priebehu konania nesúhlasila so zverením maloletej do ústavnej starostlivosti a žiadala, aby sa maloletá vrátila k nej domov. Prostredníctvom právneho zástupcu namietla miestnu príslušnosť tunajšieho súdu, nakoľko maloletá sa aktuálne zdržuje v zariadení, ktoré je v územnom obvode Okresného súdu Zvolen. Taktiež nemietla, že navrhovateľ je v návrhu nesprávne označený, iba ako „ÚPSVR Veľký Krtíš“, čo nezodpovedá názvu príslušného štátneho orgánu. V návrhu tiež absentuje návrh na to, aby rodičia v primeranej lehote odstránili skutočnosti, ktoré viedli k nariadeniu ústavnej starostlivosti a taktiež v ňom absentujú dôvody odôvodňujúce zákonné predpoklady na nariadenie ústavnej starostlivosti a to, že výchova maloletej je vážne ohrozená alebo narušená a iné opatrenia nevedli k náprave a taktiež, že maloletú nebolo možné zveriť do náhradnej osobnej alebo pestúnskej starostlivosti. Ďalej uviedla, že považuje nariadené pojednávanie za neúčelné, nakoľko o týždeň maloletá dovŕši plnoletosť a navrhla, aby súd vo veci nerozhodol. V prípade, ak by súd nariadil ústavnú starostlivosť, matka navrhla, aby pre jej osobné a majetkové pomery bola zaviazaná prispievať na výživu maloletej len minimálnym zákonným výživným.

3. Otec maloletej uviedol, že bude rešpektovať rozhodnutie maloletej, ak sa vyjadrí, že chce ísť do ústavnej starostlivosti, nech je tam, kde sa cíti najlepšie. Pokiaľ ide o výšku vyživovacej povinnosti, súhlasil s navrhnutým výživným 100 Eur, ktoré aj v súčasnosti pravidelne na účet centra posiela. Vyššou

časťou nevie prispieť, nakoľko má výdavky v súvislosti s užívaním rodinného domu - palivové drevo, elektrika a iné udržiavacie výdavky, ktoré sú vyššie ako s bytom.

4. Opatrovník maloletej súhlasil s podaným návrhom. Maloletá sa vyjadrila tak, že by chcela ostať v ústave a nechcela by byť v kontakte s rodičmi, nakoľko sa chce dať psychicky do poriadku.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom maloletej, oboznámením sa s prospechom maloletej, rozhodnutím Okresného úradu Veľký Krtíš o priestupku, správou ÚPSVaR Zvolen, správami centra pre deti a rodiny Hriňová, správami od zamestnávateľov matky a otca, potvrdením ÚPSVaR VK, potvrdením o výplate dôchodkovej dávky matke, správou Sociálnej poisťovne, lustráciami v registri obyvateľov a v Sociálnej poisťovni, správou Diagnostického centra Lietavská Lúčka a rozhodnutiami tunajšieho súdu č. k. 14P/64/2019-25, 13P/107/2019-304, 13P/128/2020-10, 11P/45/2015-851 a 10P/31/2018-70 a rozhodnutiami Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/38/2019-116, 12CoP/35/2020-464, 17CoP/5/2021-65 a 17CoP/9/2019-925, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

6. Z výsluchu maloletej vyplynulo, že nikde nie je ideálne, ani v tomto zariadení, kde je teraz, avšak je to pre ňu priaznivejšie ako u rodičov. Z centra aj učí, zatiaľ on-line. Zhoršil sa jej prospech, hrozí jej neklasifikácia z viacerých predmetov, avšak je tu možnosť komisionálnych skúšok, ktoré úspešne urobila aj v minulom ročníku. Teraz končí tretí ročník

štvorročného štúdia ukončeného maturitou v odbore pedagogika v materských školách, bilingválne v slovenčine aj v maďarčine.

Predtým bola zverená otcovi, kde cítila, že ju mentálne ohrozoval, správal sa voči nej bezdôvodne agresívne a zanedbával jej hygienické a výživové potreby. Pôvodne bol milý, postupne sa situácia zhoršovala a počas súdneho konania maloletej hovoril, čo mám pred súdom povedať. Keď bola otcovi odňatá neodkladným opatrením, pol roka úplne vylúčila komunikáciu s ním, potom ju niekoľkokrát prišiel do centra kontaktovať a teraz spolu telefonujú približne jedenkrát za týždeň. Medzitým sa aj párkrát osobne stretli, doniesol jej darčeky. Nevie si predstaviť, že by sa k nemu presťahovala, ani po dovŕšení plnoletosti.

Následne bola zverená neodkladným opatrením matke, bola tam cez Vianoce, to bolo pekné, všetko bolo naplánované. Takto to trvalo nejaký čas, potom s matkou prestali komunikovať, oddeľovala sa od nej, polroka bola zavretá v jednej miestnosti. Prejavovali sa tu problémy aj zdravotné problémy matky voči maloletej, matka sa správala neobvykle a nie vhodným spôsobom riešila vzniknuté problémy. Umiestňovala v izbe kamery, keď spolu nekomunikovali a veľmi často chodila do domácnosti polícia, ktorú volala matka, pretože nevedela riešiť vzájomné spory. Stávalo sa, že maloletá niekoľkokrát spala na ulici, potom vyhľadala vhodných ľudí, aby jej pomohli, zavolala otcovi a on následne kontaktoval úrad práce. Keď bola maloletá na ulici ani ona nechcela ísť k matke, ani matka ju nechcela pustiť. Odvtedy s matkou vôbec nekomunikuje, matka aj chce, telefonuje do centra, avšak maloletá s ňou komunikovať nechce. Prospech maloletej sa zhoršil aj preto, že matka vyhľadala jej učiteľov a vyhrážala sa im. Matka mala prístup na internetovú stránku, kde maloletá komunikovala s učiteľmi, prečítala si komunikáciu, obsahom ktorej bolo poskytnutie náhradného termínu a veci v rámci štúdia, čo asi zle pochopila a potom ona začala priamo komunikovať s učiteľmi, ktorí to povedali maloletej. Podľa maloletej sa pravdepodobne zľakli, a preto zmenili postoj.

Maloletá po výsluchu uviedla, že komunikovala z centrom, že u nich zotrvá, financie však neriešili.

7. Tunajší súd rozsudkom č. k. 11P/45/2015-851 zo dňa 04. 12. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/9/2019-925 zo dňa 02. 04. 2019, zmenil rozhodnutie tunajšieho súdu č. k. 6C/222/2004-52 a 6P/158/10-161 v otázke osobnej starostlivosti o maloletú tak, že ju zveril do osobnej starostlivosti otca. Z odôvodnenia vyplýva, že maloletá sa s matkou necítila dobre, pretože sa k nej nesprávala pekne, opakovane ju neprimerane fyzicky trestala a bila, neučila sa s ňou, spoločne málo komunikovali, a preto má z matky strach a radšej by sa s ňou nestretávala. Súd na názor maloletej prihliadol, keďže mala v čase rozhodovania 15 rokov. Tvrdenia maloletej o vzťahu s matkou mal súd preukázané aj inými dôkazmi, najmä znaleckým posudkom znalkyne z odvetvia klinickej psychológie č. 32/2016 PhDr. Marty Halašovej. Rodičom maloletej zároveň súd nariadil výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu vo forme rodičovskej terapie.

8. Súd následne neodkladným opatrením nariadeným uznesením č. k. 14P/64/2019-25 zo dňa 21. 06. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/38/2019-116 zo dňa 04. 10. 2019 uložil otcovi povinnosť odovzdať maloletú do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Chrastince.

Z odôvodnenia vyplynulo, že súd zo správy ÚPSVaR Veľký Krtíš a vyjadrenia maloletej dospel k záveru, že otec na maloletú vyvíja psychický nátlak, čím jej ubližuje a takto to prežíva aj maloletá. Otec sa jej opakovane vyhráža a nadáva jej, z dôvodu, že maloletá mienila realizovať styk s matkou v rozsahu upravenom rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851, pričom si opakovane vymyslel nepravdivé výhovorky, aby k styku nemuselo dôjsť. Taktiež maloletá uviedla, že s ňou otec manipuloval a uvádzal jej čo má hovoriť pred úradmi a súdmi, aby nevyjadřila názor vyhovujúci jej, ale názor vyhovujúci otcovi. Takéto pôsobenie otca súd vyhodnotil ako psychický teror, čo je v rozpore s najlepším záujmom maloletej. Takéto správanie pretrvávalo už od zverenia maloletej do starostlivosti otca, pričom otec maloletej neustále vulgárne nadáva, kričí na ňu a vyhráža sa jej, pričom po poslednej realizácii styku dňa 15. 06. 2019 s matkou maloletá sama uviedla, že po odchode na internát dňa 16. 06. 2019 sa už k otcovi vrátiť nechce a sama kontaktovala opatrovníka, aby mohla byť umiestnená do centra pre deti a rodiny. Počas tohto obdobia maloletá veľmi citlivo vnímala negatívne napäté situácie medzi rodičmi a po telefonáte s matkou sa psychicky zrútila a bola jej poskytnutá zdravotná starostlivosť a lieky na ukludnenie, čo súd vyhodnotil tak, že výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu vo forme rodičovskej terapie nariadené rozsudkom č. k. 11P/45/2015-851, nevedlo k náprave a z toho dôvodu bolo potrebné aj za rešpektovaní názoru maloletej ju vyňať aj z rodinného prostredia otca a dočasne umiestniť do ústavnej starostlivosti.

9. Uznesením č. k. 13P/2/2020-9 zo dňa 29. 01. 2020 tunajší súd zrušil uznesenie č. k. 14P/64/2019-25 a nariadil Centru pre deti a rodiny Chrastince povinnosť odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti matky. Z odôvodnenia vyplynulo, že napriek prvotnej dobrej adaptácii v centre bola maloletá následne vzdorovitá, nekomunikovala s vychovávateľmi a nedôverovala zamestnancom centra. Na druhej strane dochádzalo k postupnému zlepšovaniu jej vzťahu k matke, čo vyústilo do viacerých pobytov u matky, čo súd považoval za dostatočnú úpravu vzťahu medzi matkou a maloletou a mal za to, že v tom čase bolo v najlepšom záujme maloletej, aby sa nachádzala u svojej matky. Vzhľadom na predošlé zlyhania matky pri starostlivosti o maloletú a obavy maloletej súd zároveň nariadil nad starostlivosťou matky nad maloletou dohľad.

10. V čase vydania vyššie uvedeného neodkladného opatrenia súd konal o návrhu navrhovateľa na nariadenie výchovného opatrenia maloletej, pričom v tejto veci rozhodol dňa 08. 07. 2020 uznesením č. k. 13P/107/2019-304 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoP/35/2020-464 zo dňa 04. 03. 2021 tak, že maloletej nariadil výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 3 písm. a) Zákona o rodine, a to zabezpečenie odbornej diagnostiky pobytom v Diagnostickom centre Skalka 242, Lietavská Lúčka na dobu 6 mesiacov počnúc dňom 17. 08. 2020. V priebehu konania súd na návrh navrhovateľa uznesením č. k. 13PPOm/5/2020-11 zo dňa 30. 06. 2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú dočasne zveril do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová (čím došlo k jej vyňatiu zo starostlivosti matky), nakoľko zo správy navrhovateľa a pripojeného úradného záznamu mal osvedčené, že vzťahy medzi matkou a maloletou boli zhoršené a konfliktné, pričom do rodiny bola opakovane matkou privolaná policajná hliadka a dňa 28. 06. 2020 došlo medzi matkou a maloletou ku konfliktu, kedy matka maloletú vyhodila, čím reagovala na jej správanie, kedy nebola celú noc doma a nasledujúci deň po hádke sa maloletá nachádzala u susedy a odmietala sa vrátiť k matke. Rovnako odmietala osobnú starostlivosť otca aj starej matky K. I., pred ktorou preferovala umiestnenie v zariadení. Na základe uvedeného súd zhodnotil, že napriek nariadenému dohľadu matka výkon osobnej starostlivosti nad maloletou vôbec na patričnej úrovni nezvláda. V odôvodnení rozhodnutia vo veci samej súd uviedol, že maloletá nezvládala prípravu na budúce povolanie a odmietala kontakt s oboma rodičmi aj so širšou rodinou, pričom maloletá konanie svojich rodičov voči sebe opisovala ako fyzický a psychický teror. Obaja rodičia však takéto konanie odmietali. V rámci uvedeného konania súd rozhodoval aj o návrhu sestry maloletej R. S., R.. XX. XX. XXXX na zverenie maloletej do jej náhradnej osobnej starostlivosti, pričom táto v priebehu konania vzala svoj návrh späť, a preto súd konanie v tejto časti zastavil.

11. Následne tunajší súd uznesením č. k. 13P/128/2020-10 zo dňa 23. 11. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/5/2021-65 zo dňa 02. 02. 2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil Diagnostickému centru Skalka 242, Lietavská Lúčka povinnosť odovzdať maloletú do Centra pre deti a rodiny Hriňová, nakoľko centrum v tom čase už vykonalo potrebnú diagnostiku maloletej a maloletá naďalej odmietala komunikáciu s matkou a pred možnosťou byť zverená do starostlivosti rodičov preferovala umiestnenie v centre. Súd zároveň počnúc dňom vykonateľnosti uznesenia nariadil povinnosť prispievať na výživu maloletej otcovi vo výške 100 Eur mesačne a matke vo výške 50 Eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám Centra pre deti a rodiny Hriňová.

12. Z rozhodnutia Okresného úradu Veľký Krtíš č. OÚ-VK-OVVS-2021/000257/025 zo dňa 25. 03. 2021 vyplynulo, že priestupkové konanie vedené proti matke na tom skutkovom základe, že dňa 28. 06. 2020 mala vyhodiť a vymknúť z bytu svoju dcéru C. S., ktorá jej bola v tom čase zverená súdom, bolo zastavené, pretože spáchanie skutku nebolo preukázané.

13. Zo správy ÚPSVaR Zvolen vyplynulo, že maloletá že sa má v centre dobre, domov sa vrátiť nechce ani k jednému z rodičov. Zo záznamov z prospechov maloletej vyplynulo, že v aktuálnom školskom roku 2020/2021 má priemer známok 5,0 z viacerých predmetov. Zo správy Centra pre deti a rodiny Hriňová vyplynulo, že náklady na jedno maloleté dieťa ako C. S. sú približne 275 Eur mesačne, pričom dňa 26. 04. 2021 centrum súdu oznámilo, že ak uvedenú sumu nepokryje výška výživného, zvýšené náklady uhradza štát (úradný záznam na č. I. 100 spisu). K uvedenému sa na pojednávaní vyjadrila sociálna pracovníčka - zamestnankyňa centra p. Z., ktorá uviedla, že tieto výdavky majú odstupňované podľa veku, sú tu zahrnuté všetky výdavky, ktoré centrum potrebuje vynaložiť na maloletú, a to stravovanie, ošatenie, ubytovanie a internát, ktorý navštevuje. Tieto výdavky hradí štát aj po zotrvaní maloletej v centre po dosiahnutí plnoletosti a výživné od rodičov by chodilo maloletej na osobitný účet za účelom tvorby úspor.

14. Z diagnostickej správy diagnostického centra Lietavská Lúčka (č. I. 5 v spise sp. zn. 13P/128/2020) vyplynulo, že kontakt maloletej s rodičmi prebieha telefonicky, maloletá matku sama kontaktuje, ich rozhovor prebieha formou monológu matky. Trápi ju rodinné vzťahy, nechce opakovať patologické vzorce správania, ktorým bola vystavená, neprimerane ju to zaťažuje a rada by sa rozhodovala sama za seba.

15. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že otec je od 01. 04. 2016 do súčasnosti zamestnancom spoločnosti TECHNOGYM E. E., s. r. o., pričom z potvrdenia tejto spoločnosti vyplynulo, že čistá priemerná mesačná mzda otca za posledných 12 mesiacov predstavuje sumu 733,61 Eur.

16. Zo správy ÚPSVaR Veľký Krtíš vyplynulo, že matka poberá prídavky na dieťa vo výške 25,50 Eur mesačne a od 01. 02. 2021 do súčasnosti je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne vyplynulo, že matka poberá invalidný dôchodok vo výške 162,60 Eur mesačne. Zo správy Sociálnej poisťovne vyplynulo, že matka bola uznaná invalidnou s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 %, pričom z priloženého lekárskeho posudku vyplynulo, že matka sa na trhu práce uplatniť môže, taktiež sa môže uplatniť na pôvodnom pracovisku ako robotníčka, môže vykonávať administratívne práce a mala by vykonávať práce len v prostredí bez psychickej záťaže, bez nočných zmien, nesmie pracovať vo výškach, pri vode a pri strojoch. Zo správy obce Ipeľské Predmostie vyplynulo, že matka bola ich zamestnancom od 18. 03. 2019 do 31. 01. 2021, pričom bola zamestnaná cez projekt „Podpora opatrovateľskej služby“ a keďže sa projekt ukončil, došlo z tohto dôvodu aj k ukončeniu pracovného pomeru. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že matka bola od 18. 03. 2019 do 31. 01. 2021 zamestnaná obcou Ipeľské Predmostie, kde dosahovala mzdu vo výške 580 Eur brutto a poberá invalidný dôchodok vo výške 162,60 Eur.

17. K svojim zárobkovým pomerom a výdavkom sa po oboznámení s listinnými dôkazmi matka vyjadrila tak, že má vyživovaciu povinnosť ešte k maloletej T. P., na ktorej výživu bol zaviazaný prispievať jej otec výživným v sume 100 Eur mesačne a matka na ňu poberá aj rodinný prídavok. Súčasný príjem matky je len príspevok v nezamestnanosti, vo výške 280 Eur mesačne, ktorý bude vyplácaný 6 mesiacov od ukončenia zamestnania. Matka na domácnosť vynaloží sumu asi 300 Eur a na maloletú T. P. dá zvyšok, ktorý jej ostane, pričom výdavky hradí čiastočne aj zo svojich úspor, ktoré si odkladala keď bola zamestnaná.

18. Z lustrácie v registri obyvateľov vyplynulo, že obaja rodičia majú okrem maloletej C. ešte plnoletú dcéru R. S., R.. XX. XX. XXXX, k čomu obaja uviedli, že vyživovacia povinnosť k tejto dcére im už netrvá a matka má ešte maloletú dcéru T. P., R.. XX. XX. XXXX. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 10P/31/2018-70 bola naposledy určená vyživovacia povinnosť na maloletú T. P. zo strany jej otca I. P., R.. XX. XX. XXXX vo výške 100 Eur mesačne k rukám matky, počnúc dňom 24. 10. 2018.

19. Súd sa v prvom rade vysporiadal s námietkou miestnej príslušnosti matky v súlade s ustanovením § 42 CSP v rámci tohto rozhodnutia, ako rozhodnutia vo veci samej. Miestna príslušnosť súdu vo

veci starostlivosti o maloletých sa určuje v súlade s ustanovením § 112 ods. 1 CMP podľa bydliska maloletého v čase začatia konania určeného dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom. Pojem bydlisko nie je v zákone definovaný, avšak v zmysle ustálenej súdnej praxe ide o miesto, kde sa osoba zdržuje s úmyslom zdržiavať sa tam trvalo. Bydlisko maloletej s trvalým charakterom bolo naposledy určené rozhodnutím tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca, teda jej bydlisko bolo v mieste bydliska otca v okrese Veľký Krtíš. Od vydania tohto rozhodnutia súd síce viackrát rozhodol o umiestnení maloletej do rôznych centier pre deti a rodiny, avšak zakaždým išlo len o nariadenie neodkladného prípadne výchovného opatrenia. Tieto rozhodnutia už zo svojej povahy nezakladajú bydlisko maloletej s trvalým charakterom, ale zakaždým išlo len o dočasné rozhodnutia, pričom od rozhodnutia tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851 nebolo vo veci starostlivosti o maloletú rozhodované vo veci samej, a teda nedošlo k zmene jej bydliska ako miesta, na ktorom sa zdržiava trvalo. Skutočnosť, že sa maloletá v súčasnosti (na základe uznesenia tunajšieho súdu č. k. 13P/128/2020-10 zo dňa 23. 11. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/5/2021-65 zo dňa 02. 02. 2021) zdržuje v Centre pre deti a rodiny Hriňová, ktoré je v územnom obvode Okresného súdu Zvolen, nezakladá miestnu príslušnosť tohto súdu, nakoľko ide tiež len o dočasné umiestnenie na základe neodkladného opatrenia. Preto mal súd za to, že uplatnená námietka miestnej príslušnosti nie je dôvodná, neprihliadol na ňu a vec prejednal.

20. Pokiaľ matka ďalej namietala nesprávne označenie navrhovateľa v návrhu, súd uvádza, že navrhovateľ sa ako štátny orgán v súlade s ustanovením § 135 ods. 2 CSP označuje uvedením svojho názvu. V záhlaví návrhu, ako aj na pečiatke, ktorá je uvedená pri podpise v návrhu je navrhovateľ jasne označený slovami „Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš“, teda svojim zákonným názvom (podľa zákona č. 453/2003 Z. z.). Skutočnosť, že v texte návrhu je označený len skratkou „ÚPSVR Veľký Krtíš“ nespôsobuje vadu jeho označenia. Súd ďalej poukazuje na to, že prihladenie na takúto formálnu námietku by bolo v rozpore s čl. 7 základných princípov CMP, podľa ktorého formálne pochybenie možno namietat iba vtedy, ak by pri spájanom procesnom postupe bol dosiahnutý iný výsledok konania. Označenie navrhovateľa skratkou, ktorá sa bežne používa, by nepredstavovalo takú vadu návrhu, pre ktorú by súd vec nemohol prejednať (aj keby nebol navrhovateľ označený riadne v záhlaví), nakoľko je zrejme, kto ho podal. Pokiaľ matka ďalej namietala, že konanie je neúčelné, nakoľko maloletá týždeň po vyhlásení rozsudku dosiahne 18 rokov, súd uvádza, že v súlade s ustanovením § 217 ods. 1 CSP je pre súd vždy rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, kedy ešte maloletá plnoletosť nedosiahla, a teda súd je povinný vo veci konať. Starostlivosť o maloletú nebola vo veci samej od rozhodnutia súdu č. k. 11P/45/2015-851 vydaného v decembri 2018 (pred viac ako dvoma rokmi) meritórne upravená. Z pohľadu najlepšieho záujmu maloletej je teda potrebné vo veci samej rozhodnúť o jej osobnej starostlivosti a s tým súvisiacej úpravy výživného zo strany rodičov. Úlohou súdu je rozumne usporiadať vzťahy medzi účastníkmi konania a rozhodnúť o nich a nie alibisticky čakať na prípadnú blížiacu sa plnoletosť dieťaťa, aby nemusel vo veci konať.

21. Z právneho hľadiska súd vec samú vzhľadom posúdil podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého náhradná starostlivosť (ktorá je navrhovaná vo forme ústavnej starostlivosti) predstavuje viacero osobitne usporiadaných na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. V súlade s ustanovením § 43 ods. 1 Zákona o rodine, má maloleté dieťa právo vyjadriť svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, pričom tomuto názoru musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca veku a rozumovej vyspelosti dieťaťa. Názor maloletého je dôležitým kritériom pre rozhodnutie súdu, nejde však o jediné výlučné kritérium. Hlavným kritériom je záujem maloletého dieťaťa. Dôležitosť názoru maloletého v konaní stúpa s jeho vekom a taktiež je potrebné konfrontovať ho s ostatným vykonaným dokazovaním. Maloletá v rámci svojho výsluchu v predmetnej veci uviedla, že odmieta starostlivosť obidvoch rodičov a radšej bude v centre pre deti a rodiny. Vzhľadom na vek maloletej, ktorá má takmer 18 rokov, je potrebné jej názor zohľadniť v čo najväčšej miere a rozhodnutím vo veci samej sa mu čo najviac priblížiť. Pri porovnaní s ostatným vykonaným dokazovaním súd konštatuje, že odmietanie rodičov zo strany maloletej nie je len nerozvážnym tvrdením maloletého dieťaťa, ale zodpovedá doterajšej miere starostlivosti rodičov o ňu tak, ako to súd skonštatoval v predchádzajúcich rozhodnutiach. Preto má súd za to, že v predmetnej veci je splnená všeobecná podmienka na nariadenie niektorej z foriem náhradnej starostlivosti, nakoľko rodičia starostlivosť o maloletú doposiaľ riadne nezabezpečovali.

22. Pokiaľ ide o starostlivosť matky, maloletá bola z jej starostlivosti vyňatá už rozsudkom č. k. 11P/45/2015-851 v decembri 2018, z dôvodu, že súd ustálil, že matka sa k maloletej nesprávala dobre, opakovane ju neprimerane fyzicky trestala, neučila sa s ňou a maloletá mala z matky strach. Následne na základe neodkladného opatrenia nariadeného uznesením tunajšieho súdu č. k. 13P/2/2020-9 v januári 2020 došlo k opätovnému zvereniu maloletej do starostlivosti matky, nakoľko jej vzťah s matkou sa postupne zlepšil, no aj táto starostlivosť matky zlyhala, nakoľko súd musel zakročiť vydaním neodkladného opatrenia č. k. 13PPOm/5/2020-11 v júni 2020, kedy maloletú zveril dočasne do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová, pretože vzťah s matkou sa zhoršil, do rodiny bola opakovane matkou privolávaná policajná hliadka, pričom na konci pobytu matka maloletú vyhodila z domu a táto nebola celú noc doma a po hádke sa k matke nevrátila. Rovnako zhodnotila starostlivosť matky aj samotná maloletá, ktorá v rámci svojho výsluchu potvrdila, že matka často do domácnosti privolávala políciu, nakoľko nevedela riešiť ich vzájomné spory. Súd však nemal preukázané, že matka maloletú vymkla z domu a odmietala ju pustiť, nakoľko v tejto veci sa viedlo priestupkové konanie Okresným úradom Veľký Krtíš, kde nebolo takéto konanie matky preukázané a bolo rozhodnuté o zastavení priestupkového konania. Maloletá však v rámci svojho výsluchu uviedla aj to, že ani ona sama sa k matke domov vrátiť nechcela, radšej ostala von a následne u susedy, čo jasne vyjadruje jej postoj k matke. Maloletá aj v súčasnosti matku odmieta, nekomunikuje s ňou vôbec ani telefonicky, ako to vyplynulo z jej výsluchu aj zo správy Centra pre deti a rodiny Hriňová, v ktorom sa v súčasnosti nachádza. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ bola maloletá po dlhšiu dobu pri matke, starostlivosť opakovane zlyhávala a matka maloletú nezvládala. Negatívny postoj maloletej k matke pretrváva aj v súčasnosti, maloletá odmieta akúkoľvek komunikáciu s matkou, pričom súd tento postoj považuje za odôvodnený práve predchádzajúcou mierou starostlivosti matky o ňu. Napriek opakovaným pokusom starostlivosť matky o maloletú zlyhávala. Preto má súd za to, že matka starostlivosť o maloletú riadne nezabezpečuje a maloletá nemôže byť zverená do jej osobnej starostlivosti.

23. V starostlivosti otca sa maloletá nachádzala od decembra 2018 na základe rozsudku tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851. V júni 2019 však tunajší súd nariadil neodkladné opatrenie uznesením č. k. 14P/64/2019-25, ktorým otcovi maloletej uložil povinnosť odovzdať maloletú do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Chrastince, pričom v odôvodnení skonštatoval, že výchovné prostredie otca nie je vhodné, nakoľko na maloletú vyvíja psychický nátlak, opakovane sa jej vyhráždza, nadával jej z dôvodu, že chcela realizovať styk s matkou, čomu otec vymýšľaním rôznych výhovoriek bránil. Alarmujúcou skutočnosťou bolo aj to, že maloletá (v tom čase mala 16 rokov) sama kontaktovala opatrovníka a požiadala ho, aby bola umiestnená v centre pre deti a rodiny radšej, ako by mala ostať v starostlivosti ktoréhokoľvek z rodičov. Maloletá s otcom síce v súčasnosti komunikuje telefonicky, ako to vyplynulo zo správy Centra pre deti a rodiny Hriňová a ako to potvrdila aj maloletá vo svojom výsluchu, avšak návrat do jeho domácnosti vylúčila. Aj tento postoj maloletej považuje súd za odôvodnený negatívnymi skúsenosťami so starostlivosťou zo strany otca. Postoj maloletej v súčasnosti rešpektuje aj otec, ktorý uviedol, aby maloletá bola zverená do výchovného prostredia, aké si sama želá. Je teda zrejmé, že ani otec riadnu starostlivosť o maloletú nemôže zabezpečiť.

24. Zákon o rodine v ustanovení § 44 ods. 3 rozlišuje tri formy náhradnej starostlivosti, a to náhradnú osobnú starostlivosť, pestúnsku starostlivosť a ústavnú starostlivosť, pričom v súlade s ustanovením § 54 ods. 1 Zákona o rodine, ústavnej starostlivosti vždy predchádza skúmanie možnosti zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej alebo pestúnskej starostlivosti. Zo strany žiadneho účastníka nebol v predmetnej veci podaný návrh na akúkoľvek inú formu náhradnej starostlivosti o maloletú, teda nikto v konaní neuviedol žiadnu vhodnú osobu z prostredia blízkeho maloletej ani pestúna, ktorý by mohol zabezpečovať starostlivosť o maloletú. Súd aj bez súčinnosti účastníkov vyslovuje, že sa mu nepodarilo nájsť vhodnú osobu na výkon náhradnej osobnej starostlivosti, nakoľko sestra maloletej R. S., ktorá sa domáhala zverenia maloletej v konaní sp. zn. 13P/117/2019, sama v rámci uvedeného konania uviedla, že už netrvá na tom, aby bola maloletá zverená do jej náhradnej osobnej starostlivosti a taktiež súd nepovažoval v konaní sp. zn. 13P/117/2019 za vhodné ani zveriť maloletú do starostlivosti jej starej matky K. I., nakoľko aj jej starostlivosť maloletá odmieta. Pokiaľ ide o pestúnsku starostlivosť, zoznam pestúnov vedie navrhovateľ, ktorý však žiadnu vhodnú osobu na pestúnsku starostlivosť nenavrhol, pričom vzhľadom na vek maloletej, ktorá o týždeň dovŕši 18 rokov, ani nie je reálny predpoklad, že by sa starostlivosť o ňu ujali pestúni.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené prichádza do úvahy len ústavná starostlivosť, pričom na jej nariadenie sú splnené predpoklady v súlade s ustanovením § 54 ods. 2 písm. c) Zákona o rodine, nakoľko vzhľadom

na vyššie uvedené zlyhania rodičov má súd za to, že výchova maloletej je vážne ohrozená, resp. narušená, keďže po období takmer dvoch rokov, kedy sa maloletá nachádzala v rôznych centrách pre deti a rodiny, sa jej vzťah s ktorýmkoľvek rodičom nenapravil tak, aby mohla byť zverená do ich starostlivosti. Ani výchovné opatrenie nariadené v súlade s ustanovením § 37 ods. 3 Zákona o rodine, za účelom zabezpečenia odbornej diagnostiky maloletej nevedlo k náprave a maloletá naďalej odmieta starostlivosť obidvoch rodičov, ako to vyplynulo zo správy z diagnostiky. V rámci diagnostiky neboli u maloletej zistené žiadne psychické poruchy, ktoré by jej znemožňovali riadne vysloviť svoj názor, z čoho súd mal za to, že postoj maloletej odráža objektívnu realitu doterajšej starostlivosti rodičov o ňu. Vzhľadom na uvedené súd výrokom I. zveril maloletú do ústavnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová.

26. Pokiaľ ide o námietku matky, že v návrhu absentuje návrh na to, aby rodičia v primeranej lehote odstránili skutočnosti, ktoré viedli k nariadeniu ústavnej starostlivosti, súd poukazuje na ustanovenie § 55 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého takúto povinnosť určí súd rodičom len v prípade, ak súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na ich strane. Ide o úpravu rodinných a sociálnych pomerov, ako napr. bytových podmienok, zamestnania, zdravotných záležitostí, teda okolností, ktoré sú výlučne na strane rodičov. V predmetnej veci však nedošlo k nariadeniu ústavnej starostlivosti z takýchto dôvodov, ale pre narušený vzájomný vzťah rodičov a maloletej, čo vyústilo do odmietania obidvoch rodičov zo strany maloletej. Rodičia sami svojim vlastným konaním nedokážu tieto príčiny odstrániť (potrebná je práve práca s maloletou), a preto im nebolo možné v súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením nariadiť takúto povinnosť.

27. Súd zároveň v súlade s ustanovením § 81 ods. 2 Zákona o rodine uložil rodičom povinnosť poukazovať výživné zariadeniu, do ktorého bola maloletá umiestnená do času dosiahnutia jej plnoletosti, pričom po dosiahnutí plnoletosti budú výživné poukazovať priamo k rukám maloletej. Súd pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti v súlade s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine vychádzal z odôvodnených potrieb maloletej ako oprávnenej osoby a schopností a možností rodičov ako osôb povinných. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby maloletej, ich výška bola zhrnutá v správe Centra pre deti a rodiny Hriňová, ktoré komplexnú starostlivosť o maloletú poskytuje, pričom výdavky vyčíslili na sumu 275 Eur mesačne. Zamestnankyňa centra na pojednávaní ďalej doplnila, že tieto výdavky zahŕňajú všetky potreby maloletej ako je stravovanie, ošatenie, ubytovanie aj návštevu internátu, ktoré však v plnej miere hradí štát. Aj keby rodičia poskytovali maloletej výživné, toto sa ukladá na účet za účelom sporenia, a to aj po dosiahnutí plnoletosti. Pri ustálení odôvodnených potrieb maloletej súd preto nemohol vychádzať zo sumy 275 Eur mesačne, nakoľko aj keby spoločne rodičia vynakladali na maloletú takúto sumu, táto by nepokryla jej výdavky, pretože tieto kompletne hradí štát. Za súčasného stavu, kedy maloletá mieni v centre zotrvať aj po dosiahnutí plnoletosti, ako sa vyjadřila na pojednávaní, bude výživné zo strany rodičov poukazované výlučne na tvorbu úspor. Takáto potreba je z pohľadu maloletej odôvodnená, nakoľko po ukončení pobytu v zariadení (napr. po skončení štúdia), si bude musieť maloletá následne sama zabezpečiť ubytovanie a všetky životné potreby, keďže nebude v starostlivosti rodičov, ktorí by jej toto zázemie, ako v iných obdobných prípadoch, mohli poskytnúť. Na štart do samostatného života bude nepochybne potrebovať financie. Vzhľadom na to, že napriek viacerým rozhodnutiam súdu obaja rodičia v otázke osobnej starostlivosti maloletej zlyhali, je poskytnutie primeraného výživného na tvorbu úspor to najmenej, čo môžu pre maloletú v súčasnosti urobiť. Preto súd pri určení primeraného výživného vychádzal z možností rodičov, pričom v súlade s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie je rozhodujúci len ich skutočný príjem, ale všetky možnosti a schopnosti príjem dosahovať (tzv. potencialita príjmov). Vzhľadom na vek maloletej, ktorý je takmer 18 rokov, by výživné od rodičov v súčte malo dosahovať sumu približne na úrovni vyššie uvedených výdavkov na ňu v centre pre deti a rodiny, teda v rozmedzí od 200 Eur do 300 Eur mesačne, ktorú sú považoval za primeranú, nakoľko táto suma bola centrom vypočítaná ako súčet všetkých výdavkov na maloletú (stravovanie, ošatenie, ubytovanie a internát).

28. Pokiaľ ide o schopnosti a možnosti rodičov, súd má za to, že väčšie schopnosti prispievať na výživu sú na strane otca ako na strane matky. Matka maloletej je uznaná za čiastočne invalidnú, pričom okrem maloletej má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére T. P. Otec iné vyživovacie povinnosti nemá a nemá ani žiadne zdravotné obmedzenia, ktoré by mu bránili pracovať, pričom aj faktický príjem na úrovni prevyšujúcej 700 Eur mesačne, je vyšší ako posledný príjem zo zamestnania matky, ktorá dosahovala len minimálnu mzdu. Vzhľadom na uvedené je v možnostiach otca podieľať sa na výžive maloletej vo výrazne vyššej miere ako jej matka, a to až na úrovni dvojnásobku. Aby súčet vyživovacích povinností

dosiahol úroveň medzi 200 až 300 eurami, ktorú súd ustálil v predchádzajúcom odseku, uložil súd matke, aby sa podieľala na výžive maloletej sumou 75 Eur mesačne a otcovi sumou 150 Eur mesačne, teda spolu 225 Eur mesačne, pričom takáto suma dokáže zabezpečiť vyššie popísané potreby maloletej. Súd v súlade s ustanovením § 40 CMP uvádza, že vo veci starostlivosti o maloletú nie je viazaný návrhom, teda ani návrhom navrhovateľa v časti určenia výživného, keďže toto konanie sa mohlo začať aj bez návrhu, a preto návrh na určenie výživného mohol prekročiť. Takto určené výživné je vyššie ako výživné určené neodkladným opatrením nariadeným uznesením tunajšieho súdu č. k. 13P/128/2020-10, pričom v súlade s ustanovením § 366 CMP bolo neodkladným opatrením rodičom nariadené prispievať na výživu maloletej len v nevyhnutnej miere. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru o schopnostiach a možnostiach rodičov prispievať na výživu maloletej, a toto výživné ma pokryť všetky potreby maloletej, nielen v nevyhnutnej miere.

29. Pokiaľ ide o matku, súd má za to, že jej zdravotné obmedzenia ju v možnosti pracovať obmedzujú len čiastočne, nakoľko podľa posudku predloženého Sociálnou poisťovňou je spôsobilá uplatniť sa na trhu práce, môže sa zamestnať aj ako robotníčka aj vykonávať administratívne práce. Nemôže vykonávať len určitý okruh prác (v noci, s psychickou záťažou, pri strojach, pri vode a výškach). Keďže matka je schopná sa zamestnať, je schopná dosahovať aspoň minimálnu mzdu, ktorá v súlade s ustanovením § 9b ods. 1 písm. a) zákona č. 663/2007 Z. z. predstavuje za rok 2021 sumu 623 Eur brutto, čo predstavuje približne 500 Eur netto mesačne. Minimálnu mzdu matka poberala aj od svojho predchádzajúceho zamestnávateľa obce Ipeľské Predmostie. S takýmto príjmom 500 Eur po prirátaní dôchodku matky na úrovni približne 160 Eur, výživného na maloletú dcéru T. P. v sume 100 Eur a rodinného prídavku na v sume 25 Eur, môže príjem matky spolu dosahovať sumu 785 Eur mesačne, z čoho je schopná pokryť výdavky na domácnosť, ktoré uviedla na pojednávaní v sume 300 Eur, uhradiť určené výživné na maloletú C. v sume 75 Eur, pričom po uhradení týchto výdavkov jej ostane suma prevyšujúca 400 Eur, ktorá je dostatočná na zabezpečenie jej vlastných potrieb aj potrieb jej ďalšej maloletej dcéry, a preto má súd za to, že určená suma výživného je primeraná k možnostiam a schopnostiam matky. Skutočnosť, že matka je v súčasnosti nezamestnaná a od 01. 02. 2021 je vedená na úrade práce, ju nezbavuje vyživovacej povinnosti, vzhľadom na potencialitu na jej strane dosahovať po uplatnení sa na trhu práce aspoň minimálnu mzdu. V súčasnosti má matka príjem z titulu dávky v nezamestnanosti v sume 420 Eur mesačne na obdobie 6 mesiacov od ukončenia zamestnania, ako to sama uviedla, teda do konca júla 2021, pričom za toto prechodné obdobie má dostatok času na to, aby si našla nové vhodné zamestnanie v rámci svojich možností a vyživovaciu povinnosť tak plnila.

30. Pokiaľ ide o otca, jeho príjem presahuje podľa potvrdenia zamestnávateľa v priemere 733 Eur, pričom po uhradení určeného výživného na maloletú v sume 150 Eur mu ostane suma 583 Eur mesačne, z ktorej, pri absencii iných vyživovacích povinností, je schopný pokryť svojej vlastné výdavky na živobytie. Otec v rámci záverečnej reči uviedol, že má zvýšené výdavky v súvislosti s užívaním domu - palivové drevo, plyn, električka a iné udržiavacie výdavky. Súd uvádza, že ide o bežné výdavky na ubytovanie, ktoré neprekračujú bežnú údržbu nehnuteľnosti. V súlade s ustanovením § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov, teda je na otcovi, aby si svoje záležitosti usporiadal tak, že po uhradení výživného na maloletú prispôsobí svoje výdavky zvyšku svojho príjmu, ktorý je postačujúci na zabezpečenie bežných potrieb.

31. U obidvoch rodičov súd určil počiatok vyživovacej povinnosti ku dňu vykonateľnosti jednotlivých výrokov o výživnom (II. a III.) s tým, že rozsudky o výživnom sú v súlade s ustanovením § 44 CMP vykonateľné doručením, a teda počiatok určenej vyživovacej povinnosti u každého z rodičov je viazaný na doručenie rozhodnutia jednotlivým rodičom. Do dňa vykonateľnosti týchto výrokov sú rodičia povinní prispievať na výživu maloletej v súlade s neodkladným opatrením nariadeným uznesením tunajšieho súdu č. k. 13P/128/2020-10 (k tomu viac nižšie).

32. Súd v súlade s ustanovením § 363 CMP výrokom IV. tohto rozsudku zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením tunajšieho súdu č. k. 13P/128/2020-10 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/5/2021-65, nakoľko odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Neodkladné opatrenie v časti výroku o povinnosti odovzdať maloletú do starostlivosti centra zrušil súd ku dňu právoplatnosti výroku I. tohto rozsudku, ktorým maloletú zveril do ústavnej starostlivosti, čím došlo k úprave starostlivosti o ňu vo veci samej, a tak zanikli dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie ako dočasná forma starostlivosti o maloletú. Pokiaľ ide o výroky o vyživovacej povinnosti zo strany otca a matky nariadené neodkladným opatrením, tieto súd zrušil ku dňu

vykonateľnosti výroku II. vo vzťahu k otcovi a výroku III. vo vzťahu k matke, ktorými upravil vyživovaciu povinnosť k maloletej vo veci samej, a teda ku dňu vykonateľnosti jednotlivých výrokov II. a III. tohto rozsudku odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie. Súd však v súlade s vyššie uvedeným zrušil neodkladné opatrenie až ku dňu vykonateľnosti výroku II. a III. tohto rozsudku, teda do tohto dňa naďalej platí nariadené neodkladné opatrenie a od vykonateľnosti rozhodnutia o neodkladnom opatrení č. k. 13P/128/2020-10 až do dňa vykonateľnosti jednotlivých výrokov II. a III. tohto rozsudku, sú rodičia povinní prispievať na výživu maloletej v rozsahu určenom neodkladným opatrením a ak niektorý z nich vyživovaciu povinnosť v uvedenom rozsahu neplnil, vznikol mu dlh na výživnom, ktorý je povinný uhradiť.

33. Súd nevykonával vo veci všetky navrhované dôkazy, a to nahrávky predložené matkou, ktorých zoznam je uvedený na č. I. 69 spisu. Z technických dôvodov tieto nahrávky nedokázal súd prehrať. Na dopyt súdu matka uviedla, že týmito nahrávkami chcela preukázať, ako sa k nej správali zamestnanci centra a opatrovník, pričom nahrávky sú označené jednotlivými menami týchto zamestnancov. Súd nepovažoval takýto dôkaz za potrebný na zistenie skutočného stavu vo veci, nakoľko rozhovory medzi matkou a centrom pre deti a rodiny, prípadne opatrovníkom, nie sú vôbec relevantné na posúdenie otázky osobnej starostlivosti o maloletú a s tým súvisiacej otázky výživného. Matka ďalej podaním na č. I. 49 žiadala prehrať nahrávku z pojednávania pod číslom 13P/2/2020-9 zo dňa 14. 02. 2020, pričom súd uviedol, že nie je potrebné prehrávať takúto nahrávku z pojednávania, nakoľko obsah pojednávania je zachytený v zápisnici a podstatné okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, v rozhodnutiach vo veci samej (s ktorými sa súd oboznámil), na čo matka uviedla, že nahrávku z pojednávania prehrať nežiada.

34. Vzhľadom na rozhodnutie súdu o ústavnej starostlivosti došlo v súlade s ustanovením § 26 Zákona o rodine k zmene posledného rozhodnutia vo veci samej o starostlivosti o maloletú, a to rozsudku tunajšieho súdu č. k. 11P/45/2015-851 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/9/2019-925, ktorým súd zveril maloletú do osobnej starostlivosti otca, zaviazal matku prispievať na jej výživu do rúk otca a upravil styk matky s maloletou, nakoľko sa zmenili pomery, keďže maloletá nemôže byť zverená do osobnej starostlivosti ani jedného z rodičov a súd nariadil ústavnú starostlivosť. Vyššie uvedené výroky sa preto predmetným rozsudkom zmenili.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP podľa ktorého v mimosporových konaniach nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov.“

o d ô v o d n e n i e :

1. Tunajší súd rozsudkom č. k. 14P/9/2021-107 zo dňa 28. 04. 2021 na návrh navrhovateľa zveril maloletú do ústavnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny Hriňová, upravil vyživovaciu povinnosť zo strany rodičov voči nej, zrušil nariadené neodkladné opatrenie a rozhodol o trovách konania. Pri písomnom vyhotovení rozsudku došlo k zrejmej nesprávnosti v časti odôvodnenia, nakoľko namiesto sudcom vyhotoveného odôvodnenia došlo k elektronickému podpísaniu a expedovaniu konceptu rozsudku a nie konečnej verzii odôvodnenia, ktoré sudca vypracoval. Preto súd v súlade s ustanovením § 224 CSP opravil túto zrejmu nesprávnosť rozsudku vydaním opravného uznesenia v časti odôvodnenia. Ostatné časti rozsudku (záhlavie, výrok a poučenie) zostávajú nedotknuté, nakoľko ich sa nesprávnosť netýka.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.